

El conill color de núvol

Tot va començar quan els pares de la Laia li van demanar que endrecés la seva habitació, perquè la tenia tan desendreçada que no es podia ni passar.

-Si no l'endreces una mica -va dir el pare-, haurem d'acabar fent-hi un pont per poder arribar fins al balcó.

I el cas és que, mentre l'endrecava, la Laia va trobar, al fons del fons del cove de les joguines, el seu estimat conill de peluix que feia tant de temps que no veia. Quina alegria!

-Hola, Nuvolet! -li va dir la Laia abraçant-lo. I és que feia molts mesos que no hi jugava, perquè havia quedat colgat sota les altres joguines.

Era un conill d'un color gris de núvol a punt de ploure. Tenia unes orelles llargues i nervioses, amb una taqueta blanca a cada punta. I, com ja sabeu, es deia Nuvolet.

Una mica avergonyida per haver-lo tingut tant de temps oblidat, aquella nit se'l va emportar a dormir amb ella. I mentre li explicava coses i coses i coses, es va quedar ben adormida. I va somiar que passejava pel mig d'un bosc molt gran i molt espès amb el seu amic.

I l'endemà al matí, quan la seva mare, amb un ull mig obert i un de mig tancat de tan endormiscada que estava, la va anar a despertar perquè es llevés, la Laia es va adonar, sorpresa, que en Nuvolet no hi era. El va buscar pertot arreu: sota el coixí, sota el matalàs, sota el llit, sota la catifa, dintre l'armari, dintre l'orinal... Ai no, que no en tenia! El va buscar per dins i per fora de tot arreu, però no el va trobar enlloc. Havia desaparegut!

La Laia es va posar a plorar. Què havia passat? Per què no hi era? Com podia ser que se n'hagués anat? Els seus pares, que tampoc no comprenien què havia passat, van mirar de consolar-la fent-li tota mena de bromes: que si s'havia amagat dins d'un barret màgic, que si havia anat a comprar una pastanaga, que si s'havia fos. Però a ella no li van fer gens de gràcia, aquestes bromes, i no se li va escapar ni una punteta de riure.

A més a més, es feia tard i havia d'anar a escola. Estava tan disgustada que va perdre la gana, i com que, quan no hi ha gana, un bol de llet sembla una galleda, no se la va poder acabar.

La Laia estava tan trista que la seva família es van començar a amoïnar de debò.

-Quin misteri! -va dir el pare.

-Quina cosa més estranya! -va dir la mare.

-Sembla un joc de mans! -va dir l'avi.

-Sembla cosa de bruixes! -va dir l'àvia.

Tothom s'exclamava però ningú no sabia posar remei al patiment de la Laia. Al cap de cinc dies, però, quan la Laia se'n va anar a dormir trista i desconsolada, no es podia ni imaginar que aquella nit passaria una cosa molt especial. Va somiar que era al mig d'un bosc molt gran i molt espès.

Feia un dia preciós. El sol i les ombres reposaven silenciosament sobre la verdor del terra, se sentia cantar els ocells i tot feia olor de ginesta. De tant en tant, venia un ventet suau que jugava a esbarriar-li els cabells.

"Que estrany!", va pensar. "Em sembla que ja hi he estat una altra vegada, en aquest bosc..."

Però, de cop i volta, els ocells van callar i es va fer un gran silenci. Els colors es van apagar, el bosc es va enfosquir i el vent va fugir veloç entre els arbres. Fins i tot semblava que s'hagués desfet aquell perfum de l'aire. La Laia, inquieta, es va aturar. Què passava?

-Pam! Pam! Pam!

Els trets van ressonar violentament a les seves orelles i es va espantar. Llavors va començar a sentir els lladrucs dels gossos i els crits dels caçadors:

-Cap allà, correu!

Tots corrien cap allà on era ella. Amagada rere unes mates, quieta com una estàtua i glaçada de por, va ser llavors quan el va veure. En Nuvolet corria desesperat, fugint dels seus perseguidors. Ràpida com un llampec, aprofitant un moment que el conill va aconseguir despistar els gossos, el va agafar i es va enfilat al primer arbre que va poder.

Estrenyent-lo contra el seu pit i gairebé sense respirar, va veure passar de llarg gossos i caçadors, enmig d'una cridòria esfereïdora.

-Uf! -va dir la Laia amb un filet de veu-. No ens han vist. Estem salvats!

De mica en mica, els ocells van tornar a cantar, els colors es van tornar a encendre i el bosc, altra vegada ple d'ombres i de sol, va tornar a fer olor de ginesta.

Aleshores en Nuvolet li va explicar que feia cinc dies que vivia perdut en aquell bosc. I llavors, aixecant les orelles i amb la veu trencada, va afegir:

-Però estava segur que tornaries a buscar-me en un altre dels teus somnis.

-És clar! Ara ja ho entenc tot.

I és que, en aquell moment, la Laia va recordar que feia quatre nits, justament la nit en què s'havia adormit parlant amb en Nuvolet, havia somiat que passejaven tots dos junts per aquest bosc. També va recordar que en Nuvolet, com que estava trist i enfadat perquè l'havia tingut tant de temps abandonat al fons del cove de les joguines, s'havia escapat bosc endins.

-Pobre Nuvolet! -va dir la Laia-. Tant que t'he buscat! Quina mala sort! He trigat cinc dies a tornar a somiar aquest mateix bosc. No sabia que t'hi havies quedat, que t'havies perdut dins el meu somni. Que bé que t'he trobat! Tornem cap a casa?

I dit això, es van fondre en una abraçada tan forta i tan llarga que van estar a punt de caure daltabaix de l'arbre.

Aquell matí, la que sí que va caure, però de cul a terra, va ser la mare de la Laia quan la va anar a despertar, com sempre amb un ull mig obert i un de mig tancat, i va veure que la Laia dormia ben abraçada amb en Nuvolet.

I encara pitjor va ser el que li va passar al seu pare, que es veu que va quedar tan sorprès i desconcertat que es va dutxar amb el barnús posat.

I a l'hora d'esmorzar, mentre la Laia es bevia una galleda, vull dir un bol de llet ple a vessar, tota la família comentava l'estranya aparició del conillet. Ningú, però, no hi trobava cap explicació:

- Quin misteri! -va dir el pare, xop com un raig d'aigua.
- Quina cosa més estranya! -va dir la mare.
- Sembla un joc de mans! -va dir l'avi.
- Sembla cosa de bruixes! -va dir l'àvia.

Tothom s'exclamava sorprès, menys la Laia, que callava, somreia i, de tant en tant, es mirava de reüll en Nuvolet i li feia l'ullet.

Guió: Manel Riera-Eures

-
-
- Amb el suport de

© CCRTV Interactiva, S.A. | Televisió de Catalunya, S.A.

- [Avís legal](#) |
- [Segell de qualitat](#) |
- [Contacta 54€0](#) |
- - [Idiomes](#)
 - [Català](#)
 - [Castellano](#)
 - [English](#)